

DAVID CURZON

Régmúlt napok fénye

– SF-monológ –

Amint elérhetőségben és hatékonyságban kérlelhetetlenül erősödött a féregszem, úgy hatoltak keresztül hópelyhek gyanánt láthatatlan szemek a történelem légkörén, egyre mélyebbre hullva az időben.

Nem volt ott semmiféle népszámlálás meg vándorút Betlehembe, se istálló, jászol vagy jószág, sehol egy árva napkeleti bölcs, pásztor vagy csillag. Mindez puszta kitaláció.

Szó sem volt a miseáldozat vagy úrvacsora főpróbájáról: Jeso ben Pantera szájából nem hangzott el parancsolat, hogy társai az ő emlékezetére vegyenek magukhoz kenyeret és bort, mintha azok az ő teste és vére lennének.

Aznap éjjel sok mindent forgatott a fejében, de ezek közt nem szerepelt egy új vallás megalapítása. Meglehet, elvesztettük Krisztust, azonban ráleltünk Jézusra. Ám a legszívósabb legendák egyike minden várakozásunk ellenére beigazolódott.



Arimateai József társaságában a jól bevált kereskedelmi útvonalat követve, Jézus felkereste Cornwall ónbányáktól szabdalt vidékét. Tovább vándorolt a szárazföld belseje felé, és az akkoriban jelentős folyami kikötőnek számító Glastonburyig jutott el.

Ott a druidákkal közösen folytatott tanulmányokat, és a későbbi glastonburyi apátság helyén segített egy kicsiny ház megtervezésében és felépítésében. Erről töredékesen a helyi néphagyomány is megemlékezik.

Már annyi minden elveszett számunkra, a féregszem vakító ragyogásában sok-sok regénk árnyékká, suttogássá fakult: Atlantisz elillant, mint a pára, Artúr király beleveszett a homályba.

Mindazonáltal tagadhatatlan, hogy mint Blake megénekelte: „egykor régen ama láb lépdelt az angol bérceken”. A többi napsütötte hópehely gyanánt foszlik semmivé.

H. Nagy Péter gyűjtése